

РУМЪЖНИЯ.

Отъ Варна до Руссе.

Азъ съ съжаление оставямъ Цариградъ и моя приятель, който ми направи толкова приятно прѣбиванieto въ Санъ-Стефано и съ когото не ми било писано вече да се видя. Азъ сѣднахъ на австрийския параходъ, който тръгва въ единъ часа по пладнѣ и пристига въ 2 $\frac{1}{2}$ нощъ въ Варна. При излизанieto изъ Босфора въ Черно море брѣговетъ на Европа и Азия сж еднакво сурови. Виждатъ се само едни укрѣпления и нѣколко рибарски колиби. И, изобщо, топове, отъ едната страна, и сиромашия, отъ другата; прѣлестни, сами по себе си, мѣстности и безлюдие и запустѣние: и това е вѣрното изображение на Турция.

Желѣзницата тръгва отъ Варна въ петъ часа сутринята и върви по блатиста долина, надъ която господстватъ варовити планини. Обработването на земята тука е твърдѣ първобитно: безобразенъ плугъ съ осемъ волове рѣже цѣлината; воловетъ води жена, облѣчена въ одърпани памучни дрѣхи, а управлява плуга мжжъ въ турскій костюмъ. Въ всичката тая мѣстность, до Доброджа включително, болшинството жители сж турци. Нивитъ съ житни растения и съ царевица заематъ само малка една часть отъ повърхността; а другото пространство се намира въ видъ на пасища, които сж обширни и по които блуждаятъ конѣ, биволи и дългороги волове.

Селскитъ живѣлища сж измазани съ глина, разжѣсена съ слама и сж покрити съ кжмжшъ. Двороветъ, по които тичатъ кокошки и телета, — сж заградени съ плетъ или съ натрупани съчки. Въ Источна Европа, по видимо, не знаятъ за живитъ ограждения. Истина, че трѣбва нѣколко години, прѣди да могатъ дърветата да закоравятъ до толкова, щото да могатъ да служатъ за ограждение, а прѣдусмотрителность и трудъ за въ бждаще врѣме тука, именно, и не се оказва. Недостатокъ въ безопасность заглушава всѣко стремление за подобрене.

Провадия — малкъ градецъ съ три джамии; въ него има много мюсюлмани, както и въ Варна. Варовититъ планини, които надъ